

Алексєєв А. Р.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТЕХНІЧНОГО ПЕРЕОЗБРОЄННЯ
ВИРОБНИЦТВА ЯК НАПРЯМ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ПІДПРИЄМСТВА**

Метою інноваційної діяльності є практичне використання науково-технічних результатів та інтелектуального потенціалу з метою отримання нової або радикально нової продукції. Інноваційний процес складається з придбання нових винаходів і нових технологій, нових видів продукції і послуг, організаційних, технічних, економічних і соціальних рішень.

Інновація – це використання результатів інтелектуальної праці в будь якій сфері громадської діяльності, технологічних розробок, спрямованих на вдосконалення соціально-економічної діяльності. Метою інноваційної стратегії компанії є те, що ефективний розвиток компанії пов'язаний з перевагою перед конкурентами, зі збільшенням прибутку за рахунок постійного оновлення асортименту продукції, а також з розширенням діяльності компанії.

Основний сенс інноваційної стратегії компанії полягає в тому, що ефективний розвиток компанії пов'язаний з придбанням переваги перед конкурентами, збільшенням прибутку за рахунок постійного оновлення асортименту продукції, розширенням сфери діяльності компанії. У ринковій економіці перевага віддається підприємствам, активно освоюють інновації. Це дозволить їм збільшити ринок збуту своєї продукції і завоювати нові сегменти ринку. Технічне оснащення визначається як комплекс заходів щодо підвищення технічного та організаційного рівня виробництва, механізації та автоматизації, модернізації та заміни застарілого обладнання новим, більш продуктивним інструментом. Його відмінною особливістю є те, що вони тільки оновлюють свої активні частини за рахунок цієї форми відтворення основних фондів. У процесі технічного переозброєння можливе часткове відновлення побутових,

складських, виробничих приміщень. Стратегія розвитку інноваційної діяльності підприємства – це комплекс управлінських рішень, що впливають на інноваційну діяльність підприємства з довгостроковими наслідками. Існує три аспекти інноваційної стратегії компанії, що впливають на ефективність її розвитку:

1. Загальна увага керівництва до інновацій. Інновації можуть займати високе місце в списку пріоритетів організації або бути досить низькими. Це вплине на обсяг ресурсів і увагу, що приділяється менеджерами створення ідей та інноваційних проєктів. Нарешті, це позначається на зацікавленості працівників у розробці інноваційних ідей.

2. Бачення того, як будуть розвиватися промисловість і організація. Ринкові тенденції, детальне уявлення про майбутні технологічні розробки і ту роль, яку організація може грати в цих процесах, можуть стимулювати значні інновації. Він також може бути керівництвом з інвестицій та досліджень.

3. Прийняття рішень про те, з ким конкурувати і з ким працювати. Включення постачальників або споживачів в процес інноваційного розвитку призведе до збільшення обсягу наявної інформації, досвіду і знань.

Для розробки якісної стратегії, що реально відповідає умовам, а також функціям реалізації процесів інноваційного розвитку на підприємстві, необхідно розглянути, визначити і потім визначити програму стратегічних заходів, які будуть відповідати поставленим цілям, а також напрямку інноваційного розвитку підприємства.

Список використаних джерел:

1. Олійник Л. Г. Оновлення техніко-технологічної бази підприємств легкої промисловості [Електронний ресурс] / Л. Г. Олійник. – Режим доступу :http://www.rusnauka.com/ONG_2006/Economics/17956.doc.htm
2. Україна – 2010 : стат. зб. / Держ. ком. статистики України ; ред. О. Г.Осауленка. – К. : Консультант, 2010. – 30 с.
3. Зубаньов О. С. Фінансовий лізинг в Україні [Електронний ресурс] / О. С. Зубаньов. – Режим доступу : http://www.machouse.ua/files/articles/63/37_2.pdf

4. Гринько Т.В. Формування системи управління інноваційним розвитком підприємств. *Вісник Хмельницького національного університету* 2010, № 4. Т. 2. С. 39-43.
5. Гринько Т.В. Формування системи управління інноваційним розвитком підприємств. *Вісник Хмельницького національного університету* 2010, № 4. Т. 2. С. 39-43.

Бандура І. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СТАРТАПІВ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день в умовах динамічного розвитку економіки дедалі частіше актуального значення набуває розвиток такої інноваційної форми фінансування як стартап. Оскільки, стартап це зовсім нова інноваційна форма ведення бізнесу. Стартап (англ. startup – запускати) – це недавно створена компанія (можливо ще не зареєстрована офіційно але, планує стати офіційною), що буде свій бізнес на основі інновацій або інноваційних технологій, володіє обмеженою кількістю ресурсів (як людських так і фінансових) і планує виходити на ринок [1].

В останні роки наші співвітчизники почали все частіше виходити на світовий ринок зі своїми стартап-проектами. Проте, лише одиниці з цих стартапів стають успішними. Однак, стартап-проекти, які все ж таки виявилися успішними, впроваджуються у виробництво, які у свою чергу сприяють економічному піднесенню України.

З кількості стартапів, які було впроваджено, Україна станом на початок 2021 року посідає 39 місце (313).

До трійки лідерів входять: США (I місце – 137712 стартапів), Індія (II місце – 9215 стартапів), Великобританія (III місце – 5529 стартапів) [4].

Цей рейтинг розроблений сервісом Startup RanKing на основі аналізу кількості стартапів у 137 країнах.

Таким чином, якщо порівняти ці дані з 2018 роком, то Україна трохи піднялась у рейтингу за кількістю впроваджених стартапів, це є позитивною